

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-78(5)/14/JK

Warszawa, 19 grudnia 2014 r.

DECYZJA DIH-1/89/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie (obecnie S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Józefosławiu) od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr WKŻ.9361.91.2014.J-55/2014 z dnia 25 września 2014 r. (nr akt sprawy: WKŻ.8361.91.2014), na podstawie której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 889 zł (słownie: osiemset osiemdziesiąt dziewięć złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dziesięciu partii niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, oferowanych do sprzedaży luzem, tj.: imbiru kandyzowanego kostki, pistacji lux, koryntki winogron, migdała surowego, wiśni suszonej, morwy suszonej lux, nerkowca prażonego solonego, żurawiny całej lux, słonecznika prażonego z miodem i solą, jagody Inków miechunki,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 27-29 maja 2014 r. przez inspektorów reprezentujących Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie, zwanego dalej również „Zachodniopomorskim WIIH”, w punkcie sprzedaży „EKOŚWIAT” S&A Partnerzy Sp. z o.o. w Centrum Handlowym Kaskada, zlokalizowanym w Szczecinie przy ul. Niepodległości 36, należącym do przedsiębiorcy S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie (obecnie S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Józefosławiu), zwanego dalej również „strona”, zakwestionowano prawidłowość oznakowania dziesięciu

partii artykułów rolno-spożywczych, oferowanych do sprzedaży luzem, o łącznej wartości 888,60 zł, tj.:

- imbir kandyzowany kostka,
- pistacje lux,
- koryntka winogron,
- migdał surowy,
- wiśnia suszona,
- morwa suszona lux,
- nerkowiec prażony solony,
- żurawina cała lux,
- słonecznik prażony z miodem i solą,
- jagoda Inków miechunka,

zwanych dalej „*artykułami rolno-spożywczymi luzem*”, z uwagi na umieszczenie w miejscu ich sprzedaży, na dotyczących ich wywieszkach, napisu „EKOświat”, który sugeruje, że zostały one wyprodukowane ekologiczną metodą produkcji, podczas gdy nie były to produkty rolnictwa ekologicznego, co, mając na uwadze stan prawny na dzień kontroli, stanowiło naruszenie art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia”, w związku z art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz. U. UE L 189 z 20.07.2007, s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 834/2007*”.

Sprawdzono również prawidłowość oznakowania ww. artykułów rolno-spożywczych luzem w odniesieniu do wymagań § 17 ust. 1 pkt. 1, 2 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 774), nie stwierdzając nieprawidłowości w tym zakresie.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 29 maja 2014 r. (nr akt kontroli: WKŻ.8361.91.2014).

W dniu 29 maja 2014 r. strona, pocztą elektroniczną, przekazała oświadczenie, iż logo „EKOświat” jest niezastrzeżonym znakiem towarowym, należącym do przedsiębiorcy EKOświat Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. Z podmiotem tym, strona zawarła umowę franczyzy na dostawę oferowanych przez nią produktów, a ww. logo jest integralną częścią wystroju każdego stoiska handlowego.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 31 lipca 2014 r., Zachodniopomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie (obecnie S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Józefosławiu) o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych dziesięciu ww. partii

artykułów rolno-spożywczych luzem oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

25 sierpnia 2014 r., również pocztą elektroniczną, strona przekazała uwagi do protokołu kontroli z dnia 29 maja 2014 r. oraz pisma wszczynającego postępowanie w sprawie. Strona ponownie poinformowała, że działa w formie franczyzy we współpracy z przedsiębiorcą EKOświat Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, który dostarcza jej produkty. Nazwa EKOświat jest jedynie nazwą marki. Na stoiskach, przy produktach, prezentowane są loga, gdzie poniżej widnieje napis „importer produktów egzotycznych”, a nie „ekologicznych”. Napis „importer produktów egzotycznych” jest dodatkiem do ww. logo z uwagi na fakt, iż nie wszystkie oferowane przez przedsiębiorcę produkty są ekologicznymi. Celem strony nie było zatem wprowadzanie konsumentów w błąd.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr WKŻ.8361.91.2014.J-55/2014 z dnia 25 września 2014 r. (nr akt sprawy: WKŻ.8361.91.2014), Zachodniopomorski WIIH wymierzył ww. przedsiębiorcy, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 889 zł.

Pismem z dnia 13 października 2014 r., podpisanym przez osobę będącą zgodnie z odpisem Krajowego Rejestru Sądowego aktualnym na dzień składania odwołania prokurentem przedsiębiorcy, i pismem z dnia 14 października 2014 r., podpisanym przez dwóch członków zarządu, złożono do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji. Z załączonego do akt sprawy, aktualnego w dniu składania ww. pism, odpisu Krajowego Rejestru Sądowego wynikało, że „do składania oświadczeń woli i podpisów w imieniu spółki uprawniony jest jeden członek zarządu działający łącznie z prokurentem”.

Strona w odwołaniu kolejny raz poinformowała, że działa w modelu franczyzy, zatem ma obowiązek stosować logo EKOświat, należące do dostawcy oferowanych przez nią produktów, tj. przedsiębiorcy EKOświat Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Strona wskazała również, że jest małym przedsiębiorcą i każda nałożona na nią kara może doprowadzić ją do upadku.

Zdaniem strony, organ pierwszej instancji nie przeprowadził należyście postępowania, a wydana przez niego decyzja jest błędna, gdyż żaden z zakwestionowanych produktów nie był jej własnością i nie został wprowadzony przez nią do obrotu. Strona nie jest producentem tych produktów i ich nie znakuje.

Pismem z dnia 27 października 2014 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie (obecnie S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Józefosławiu), że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 k.p.a. prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona, w dniu 17 listopada 2014 r., skontaktowała się telefonicznie z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, informując, iż nastąpiły zmiany w umowie spółki

przedsiębiorcy, wyrażające się m.in. w zmianie sposobu reprezentacji i ustanowieniu jej nowej siedziby. Zmiany te zostały wprowadzone do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 3 listopada 2014 r.

Dnia 8 grudnia 2014 r., w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stawiał się pełnomocnik przedsiębiorcy S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Józefosławiu, celem zapoznania się z aktami sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 8 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 r., s. 18 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1169/2011*”, podmioty działające na rynku spożywczym, które nie mają wpływu na informacje na temat żywności, nie mogą dostarczać żywności, o której wiedzą lub w stosunku do której mają podejrzenia – w oparciu o informacje posiadane w ramach działalności zawodowej, że jest niezgodna z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymaganiami odpowiednich przepisów krajowych.

Jak stanowi art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia 1169/2011, bez uszczerbku dla ust. 2 – 4 tego przepisu, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe

wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, jest jednym z elementów jakości handlowej.

Informacje na temat żywności, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1169/2011, nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto, jak stanowi ust. 3 ww. przepisu, informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta. Powyższe ma zastosowanie również do prezentacji środków spożywczych, w szczególności kształtu, wyglądu lub opakowania, zastosowanych materiałów opakowaniowych, sposobu ustawienia oraz otoczenia, w jakim są pokazywane (art. 7 ust. 4 lit. b rozporządzenia 1169/2011).

Zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia 834/2007, terminy odnoszące się do ekologicznej metody produkcji lub ich wersje skrócone, jak np. „bio”, „eko”, mogą być stosowane w znakowaniu i reklamie produktu, który spełnia wymogi dla produkcji ekologicznej. Z kolei w myśl ust. 2 ww. przepisu, niedopuszczalne jest stosowanie żadnych terminów, w tym terminów stosowanych w znakach towarowych, ani praktyk używanych w znakowaniu lub reklamie, mogących wprowadzić w błąd konsumenta lub użytkownika poprzez sugerowanie, że produkt lub składniki spełniają wymogi dla produkcji ekologicznej.

W myśl art. 91 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. U. UE L 250 z 18.9.2008, s. 1 z późn. zm.), państwa członkowskie podejmują wszelkie środki i sankcje w celu zapobieżenia oszustwom przy stosowaniu oznaczeń, o których mowa w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 834/2007 oraz w tytule III lub załączniku XI do niniejszego rozporządzenia.

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wskazuje, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w punkcie handlowym, należącym do przedsiębiorcy S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie (obecnie S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Józefosławiu), stwierdzono, że wprowadzone do

obrotu ww. dziesięć partii artykułów rolno-spożywczych luzem nie odpowiadało wymaganiom art. 23 ust. 1 rozporządzenia 834/2007 w związku z art. 46 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, z uwagi na umieszczenie w miejscu ich sprzedaży, na dotyczących ich wywieszkach, napisu „EKOświat”, który sugerował, że zostały wyprodukowane ekologiczną metodą produkcji, podczas gdy nie były to produkty rolnictwa ekologicznego. W związku ze stwierdzonymi w dniu kontroli nieprawidłowościami, Zachodniopomorski WIIH wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie (obecnie S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Józefosławiu), to jest podmiotowi, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

Należy zauważyć, że w trakcie niniejszego postępowania uległ zmianie stan prawny. Na mocy ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1722), która weszła w życie 13 grudnia 2014 r., uchylony został m.in. art. 46 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, którego wymagania zostały w niniejszej sprawie naruszone. Wskazać należy, że od dnia 13 grudnia 2014 r. stosuje się rozporządzenie 1169/2011. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit a tego rozporządzenia, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto, o czym stanowi ust. 2 ww. przepisu, informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta. Powyższe wymagania mają zastosowanie również do prezentacji środków spożywczych, w szczególności kształtu, wyglądu lub opakowania, zastosowanych materiałów opakowaniowych, sposobu ustawienia oraz otoczenia, w jakim są pokazywane (art. 7 ust. 4 lit. b rozporządzenia 1169/2011).

W myśl art. 23 rozporządzenia 834/2007, terminy odnoszące się do ekologicznej metody produkcji, w tym ich wersje skrócone, takie jak bio, eko, nie mogą być stosowane w oznakowaniu produktów niespełniających wymagań produkcji ekologicznej. Oferowane przez stronę w niniejszej sprawie produkty konwencjonalne oznaczone były wywieszkami z napisem „EKOświat”. W opinii Prezesa UOKiK, taki sposób oznakowania, wprowadzał w błąd konsumentów i w istotnym stopniu naruszał ich interesy, gdyż sugerował, że produkty pochodziły z rolnictwa ekologicznego. Strona twierdzi, że na wywieszce znajdowało się rozwinięcie logo „EKOświat”, tj. informacja, że jest to „importer produktów egzotycznych”, co w jej przekonaniu, świadczy o niewprowadzaniu w błąd. Prezes UOKiK twierdzi jednak, że określenie „EKOświat”, zwłaszcza w połączeniu z inną informacją umieszczoną w oznakowaniu – „stawiamy na jakość i naturalny smak”, ma dla konsumentów inne znaczenie niż sugeruje strona. Zauważyć należy, że w oznakowaniu nie było żadnych elementów graficznych wskazujących na konwencjonalną metodę produkcji. Należy podkreślić także, że rozwinięcie logo, którego to wartość próbuje wykazać strona, nie ma znaczenia dla

przedmiotowego rozstrzygnięcia, ponieważ produkty egzotyczne, importowane z krajów trzecich, również mogą być wytworzone metodami ekologicznymi i wprowadzone jako takie na rynek Unii Europejskiej (art. 32 i art. 33 rozporządzenia 834/2007). Z powyższych względów należało uznać, że oznakowanie zakwestionowanych w niniejszej sprawie artykułów rolno-spożywczych wprowadzało konsumentów w błąd co do charakterystyki środka spożywczego, tj. metod produkcji, ponieważ mogli oni nabywać produkty, będąc przekonanymi o metodzie ekologicznej, podczas gdy były to produkty konwencjonalne.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionuje ustaleń kontroli, wskazuje jednak na okoliczności, które w jej opinii, powinny skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji. Strona wyraziła pogląd, że nie można jej przypisać winy za stwierdzone nieprawidłowości, gdyż związana jest umową franczyzy, zatem nie była odpowiedzialna za oznakowanie przedmiotowych produktów. Strona wskazała, że oznakowanie ww. zakwestionowanych produktów było jej narzucone przez franczyzodawcę, co wykluczało możliwość ingerowania w treść przekazywanych informacji oraz przeprowadzenia w tym kierunku jakichkolwiek działań.

Prezes UOKiK nie podziela prezentowanego w odwołaniu poglądu strony, że zarzucany jej czyn jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi ona winy. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Ponadto, jak stanowi art. 8 ust. 3 rozporządzenia 1169/2011, podmiot działający na rynku spożywczym, nawet jeżeli nie ma wpływu na informacje na temat żywności, nie może dostarczać żywności, o której wie lub w oparciu o posiadane w ramach działalności zawodowej informacje może podejrzewać, że jest ona niezgodna z wymogami prawa. Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów rolno-spożywczych z wymaganiami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej spoczywa zatem na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym, także na etapie handlu detalicznego w ramach umowy franczyzy. Należy podkreślić, że strona jako profesjonalista działający na rynku spożywczym, powinna znać obowiązujące w tym zakresie przepisy. Wobec powyższego, strona miała możliwości zweryfikowania dostarczanych jej przez dostawcę przedmiotowych produktów informacji pod kątem ich zgodności z prawem, a tym samym ponosi odpowiedzialność za wprowadzenie do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej.

Jeżeli zaś chodzi o podnoszony przez stronę argument, iż jest ona zobowiązana przez franczyzodawcę do oznaczania oferowanych produktów logo „EKOświat”, wyjaśnić należy, że strona nie przedstawiła umowy potwierdzającej ten fakt, wobec czego organ nie mógł ustosunkować się do tej kwestii. Niemniej jednak oczywiste jest, że umowa franczyzy jest umową cywilnoprawną (aktem prywatnym), a strona jako podmiot, o którym mowa w ww. art. 17 rozporządzenia 178/2002, jest zobowiązana do zapewnienia zgodności wprowadzanej

do obrotu żywności z wymogami prawa. Wobec powyższego, treść lub cel umowy zawartej na gruncie prawa cywilnego, jako aktu prywatnego, pomimo zasady swobody zawierania umów, nie może sprzeciwiać się obowiązującym przepisom prawa, w tym wspomnianym wyżej normom wspólnotowym i krajowym. Nie może też stanowić podstawy wyłączenia odpowiedzialności jakiegokolwiek podmiotu działającego na rynku spożywczym.

W złożonym odwołaniu, strona podniosła również, że zakwestionowane przez Zachodniopomorskiego WIIH produkty nie były jej własnością i nie zostały przez nią wprowadzone do obrotu.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002, wprowadzanie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie, oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. Ponadto podkreślić należy, że istotą umowy franczyzy, na którą powołuje się strona, jest udzielenie praw i przejęcie obowiązków przez dany podmiot, co równoznaczne jest z działaniem we własnym imieniu i na własny rachunek. W świetle powyższego, a także ustaleń wynikających z Protokołu kontroli z dnia 29 maja 2014 r., strona wprowadzała do obrotu niewłaściwej jakości handlowej ww. artykuły rolno-spożywcze i ponosi pełne konsekwencje wynikające z naruszenia prawa. Kwestie wzajemnej odpowiedzialności pomiędzy stronami umowy franczyzowej pozostają poza zakresem niniejszego postępowania.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Prezes UOKiK zauważa, iż sposób ustalenia przez Zachodniopomorskiego WIIH wysokości kary pieniężnej był zgodny z kryteriami określonymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej oraz znajdował uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym.

Miarkując stopień szkodliwości czynu, organ właściwie uznał, iż strona wprowadzając do obrotu ww. artykuły rolno-spożywcze luzem, których oznakowanie sugerowało ekologiczną metodę produkcji, nie dopełniła obowiązków wynikających z prawa krajowego i wspólnotowego, naruszając tym samym interesy i prawa konsumentów, gdyż nie zagwarantowała im pełnej i rzetelnej informacji o tych produktach.

Oceniając stopień zawinienia, organ zasadnie wziął pod uwagę fakt, że na stronie, jako na profesjonalście działającym na rynku spożywczym, mającym obowiązek znajomości przepisów związanych z wykonywaną przez niego działalnością gospodarczą, ciąży obowiązek wprowadzania do obrotu środków spożywczych oznakowanych zgodnie z prawem.

Przy określaniu zakresu naruszenia, Zachodniopomorski WIIH prawidłowo uwzględnił okoliczność, iż nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który przy wprowadzaniu towarów do obrotu powinien dochować należytej staranności, aby towary były prawidłowo oznakowane. Ponadto, stwierdzone naruszenie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymaganiami prawa żywnościowego dotyczyło dziesięciu partii produktów.

Biorąc pod uwagę dotychczasową działalność podmiotu na rynku, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, organ ustalił, że przedsiębiorca nie był dotychczas kontrolowany przez Zachodniopomorskiego WIIH.

Mając na uwadze oświadczenie przedsiębiorcy, zalicza się on, zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn. zm.), do grupy mikroprzedsiębiorców.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

W myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku (kary) lub rozłożyć zapłatę podatku na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Należy zaznaczyć, że kara pieniężna staje się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Wiceprezes
Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Izabela Gawłowska
z Kancelarii Adwokacko – Radcowskiej s.c.
ul. Obrzeźna 5
02-691 Warszawa
pełnomocnik
S&A Partnerzy Sp. z o.o. z siedzibą w Józefosławiu
2. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Szczecinie
3. a/a